

Bemærkning med Hensyn til mit Skøn om det kommende Statsregnskabs Resultat, at dette bygger ikke paa Tallene fra Tillægsbevillingslovforslaget, det bygger paa summariske Opgivelser; jeg har modtaget fra Statsbogholderiet under 15. ds., og indbefatter altsaa adskillige Rettelser i de Tal, som Tillægsbevillingslovforslaget udviser. Men ogsaa med Hensyn dertil vil der jo kunne ske yderligere Ændringer i de faa Uger, Tillægsbevillingslovforslagets Behandling vil tage. Det er derfor, jeg har ønsket at opsætte min endelige Redegørelse for det sandsynlige Resultat af Statshusholdningen i det forløbne Finansaar til Tillægsbevillingslovforslagets tredje Behandling i dette Ting.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Jensen-Sønderup: Jeg tillader mig at foreslaa, at Tillægsbevillingslovforslaget henvises til videre Behandling i Finansudvalget.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Bestemmelser om Forandringer i Grundloven.

(Forslaget findes i Tillæg A. Sp. 6679).

Forslaget sattes til Forhandling.

Jensen-Sønderup: At det afgaaede Ministerium Zahle var bange for Valg, har vi faaet mange Vidnesbyrd om. Vi vidste alle, at var der noget, de ikke holdt af, saa var det at høre Tale om Valg. At de ogsaa er bange for at faa talt om Resultatet af Valget, har Hr. Rode nu brugt 5 Kvarter til at dokumentere for os. Det var for saa vidt overflødigt. Vi fra vor Side har været fuldstændig klare over, at

hvis det var muligt, saa vilde man specielt fra det tidligere Regeringspartis Side undgaa at tale om Valgresultatet, men det er tydeligt nok for enhver, at naar Hr. Rode har benyttet denne meget søgte og i hidtidig Praksis ukendte Anledning, som Tillægsbevillingslovforslagets første Behandling er, til at holde den Tale, som vi nu har hørt, saa er det, fordi han haaber paa den Maade at kunne faa Forhandlingen til at dreje sig om de mange Spørgsmaal, som han stillede til Statsministeren og de øvrige Ministre. Vi er fra vor Side ikke til Sinds helt at undlade at tale om Resultatet af Valget. Vi havde, som vi ogsaa tidt nok har haft Lejlighed til at gøre opmærksom paa før Valget, den Opfattelse, at Vælgerne havde et Krav paa at faa Lejlighed til at udtale sig. Det havde vi, fordi der saa vidt mig bekendt fra alle Sider var Enighed om, at det Valg, der blev holdt i Maj 1918; ikke alene var et Valg under Krigen, men var et Krigsvalg i den Forstand, at det kun skulde gælde for den tilbageværende Del af Krigsperioden, og var der nogen, der var ivrig til at forsikre Vælgerne, at de burde ikke tage noget andet Hensyn ved Valget i 1918 end Hensynet til, at den samme Kurs kunde blive holdt, baade udenrigspolitisk og indenrigspolitisk, ogsaa efter Valget som den, der havde været holdt før Valget, og skulde man være sikker paa det, maatte man sørge for at give det da siddende Ministerium det fornødne Flertal til at kunne fortsætte, saa var det Ministeriet Zahles Medlemmer og for den Sags Skyld ogsaa det Parti, der bar Ministeriet og, som vi har faaet at vide, holdt Ministeriet paa Taburetterne: Socialdemokratiet. Vi fra vor Side har derfor hele Tiden været meget forbavsede over, at man saa, da Krigen var forbi, fra de to Partiers Side og specielt fra Ministeriet Zahles Side, var saa ængstelig for at give Vælgerne Lejlighed til at udtale sig. Vi mente og mener, at der havde været Grund til paa et meget tidligere Tidspunkt at spørge Vælgerne. Ethvert Valg er jo et Spørgsmaal til Vælgerne, og de, der holder paa, som vi har hørt det udtalt tidligere af daværende Statsminister Zahle, at Vælgerne skal være Landets højeste politiske Domstol,